

отделно взетите пространствени парцели на обществената действителност.

Парцелирането на пространството (географско и социално) е неизбежно свързано с придаване и поддържане на определен (сакрален или профаничен) статус на конкретните пространствени територии. Това естествено зависи от обстоятелството дали тези територии са под или извън властта на легитимираната и валидизираната в обитаващата ги конкретна ромска група ценностно-нормативна система. В съответствие с естеството на тези взаимоотношения се определят и конкретните параметри на общност или дистанция в семантиката и семиотиката на „съществуващото“ и „дължимото“, притежаващи съдбовна значимост за регулацията на ромската душевност и битност в границите на едни или други такива пространствени парцели. Съдържанието и формата, мащабът и ритъмът на съхранение и рециклиране на „позволеното“ или на „допустимото“ като изключение в преференциите и прерогативите за духовно-практическата ориентация и изява на субекта (групов или персонален) притежават нееднаква значимост в отделните парцели.

Аналогично е положението и със „забраненото“ в последните. Табуираното като престъпване на сакрални или профанно дефинирани „гранични бразди“ чрез определени духовни или практически релации и изяви в едни парцели не се пренася автоматически и безостатъчно в други социопространствени територии. Дори обратното. Това, което в едни парцели може да бъде заклеймявано и подлагано на най-безпощадни санкциониращи интервенции и терапии от страна на фаворизираните в ингруповия ромски живот ценностно-нормативни стандарти и регулативни механизми, в други територии може да бъде допустимо, разрешено и оправдано с неутрална или дори с позитивна санкционираност.

Тези обстоятелства позволяват едни и същи по естеството си социални отношения и поведенски изяви да се поставят под знаменателя на различни ценностно-нормативни критерии и порядъци и съответно на това за тях да се формулират различаващи се и дори противоречащи си оценки. В случая критериите, порядъците и априоритивните „продукти“ се обуславят и същевременно си взаимодействват в зависимост от характера и спецификата на социопрост-